

Nr 5.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänsteman; given Stockholms slott den 2 oktober 1917.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänsteman.

Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Steno Stenberg.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänsteman.

Härigenom förordnas, att 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänsteman, skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vad förut i denna lag är stadgat skall äga tillämpning jämväl där ämbets- eller tjänsteman, varom i 1 § sägs, tillgriper och förskingrar vad han fått om händer enligt lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta,

gods, penningar eller annat, som vid handräckning enligt lagen om avbetalningsköp av honom tagits om händer,

vad han fått om händer enligt särskilda stadganden om utmätning för kommunalutskylder, allmänna avgifter med mera,

influtna bötesandelar, vilka ej tillkomma kronan, eller vad för fullföljd av talan blivit nedsatt och å tjänstens vägnar av honom tagits om händer;

så ock där landsfiskal tillgriper och förskingrar andra medel, som av honom å tjänstens vägnar till redovisning emottagits.

I fall, som i denna paragraf sagda äro, skall dock ersättning av allmänna medel ej utgå för vad ledamot i magistrat eller stadsfogde tillgriper och förskingrar av stadens medel.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Beträffande medel, som kronofogde å tjänstens vägnar emottagit till redovisning, skall ifrågavarande paragraf även efter lagens ikraftträdande gälla enligt sin hittillsvarande lydelse.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
tisdagen den 2 oktober 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG,
MURRAY.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet
anförde chefen för justitiedepartementet statsrådet Stenberg:

»Den 14 juni innevarande år har Kungl. Maj:t utfärdat lag om
överflyttande å landsfiskal av kronofogde åliggande bestyr, så ock
åtskilliga andra lagar i anslutning till den av årets riksdag, i anledning
av Kungl. Maj:ts förslag, beslutade omorganisationen av fogderiförvalt-
ningen. De förslag, som ligga till grund för nämnda lagar, framlades
för riksdagen genom nådig proposition den 15 maj 1917, nr 239.
Då berörda lagstiftningsfråga den 7 maj 1917 första gången anmäldes
i statsrådet, beslöts, att till lagrådet skulle remitteras, förutom andra inom
justitiedepartementet upprättade författningsförslag, ett förslag till *lag om
ändrad lydelse av 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna
medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänsteman*

(sid. 25, 26 och 41 i propositionen). Detta förslag blev av lagrådet lämnat utan anmärkning.

I mitt anförande till statsrådsprotokollet vid propositionens avlåtande den 15 maj 1917 erinrade jag emellertid, hurusom genom proposition nr 33 med förslag till lag om barn utom äktenskap m. m. den 20 januari 1917 för riksdagen framlagts förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i 1899 års lag i annat avseende än det nu ifrågavarande samt att sistnämnda förslag redan varit föremål för riksdagens behandling; och förklarade jag mig vid sådant förhållande anse, att med framläggande av det nu förevarande förslaget lämpligen borde anstå till nästa års riksdag. I enlighet därmed har något förslag i det avseende, som nu är i fråga, icke förelagts 1917 års riksdag.

Sedan omförmälda i propositionen nr 33 framlagda förslag av riksdagen antagits, utfärdades den 14 juni 1917 lag om den sålunda beslutade ändringen av 5 § i 1899 års lag, vilken ändring skall tillämpas från och med den 1 januari 1918. Därest nu till 1918 års riksdag avlåtes förslag angående den med fögderiförvaltningsreformen sammanhängande ändringen av ifrågavarande paragraf, bör givetvis i det av lagrådet granskade förslaget vidtagas sådan ändring, att paragrafen även kommer att överensstämma med lagen den 14 juni 1917.

Enligt bestämmelse i det granskade förslaget skulle lagen träda i kraft den 1 januari 1918. Sagda bestämmelse torde nu böra förändras därhän, att lagen skall träda i kraft dagen efter dess publicerande i Svensk författningssamling.»

Föredragande departementschefen uppläste därefter ifrågavarande lagförslag samt hemställde, att detsamma måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas 1918 års riksdag till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdna hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till 1918 års riksdag skulle avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Henry Lindberg.